

חן השקר יופי ההכלי זוהי סיממתם של ציובתאי העולם. המאוחדים במועדון-בורל נגטון האמריקאי נכנסים לשורותיו לאחר שהם נשבעים לומר את הציוב ורק את הציוב

אליפות

הציובתאית

טון אל מושל המדינה וביקשו לרשום את המועדון כתברה ציבורית, נוכחו כי השקר יכול להיות גם חרב פיפיות: המושל החזיר להם את הבקשה בצירוף הערה: "האם אתם מתכוונים לעשות זאת באמת, או שמא זהו אחד הציובתאות שלכם?" בתחרות השקרנים הראשונה זכה רבי-חובל זקן. הציוב שלו: מעשה בלחיתן אשר היה גדול עד כדי כך שהספינות נאלצו להפליג לאורכו משך שלושה ימים.

שנה אחת לאחר מכן פנו הילט וחבריו אל פראנק בלר, מפקד משטרת בורלינגטון ורשאלוהו אם יש ברצונו להשתתף באליפות. "אני? תמה בלר, הרי לא אמרתי אף מילה אחת של שקר מיום היחלדי ועד עתה". הוא זכה באליפות בו במקום.

הכהן שוכה באליפות

לפני שנים מספר דומה היה כי קיימו של מועדון השקרנים נתון בסכנה חמורה. ערב התחרות השנתית הופיעה בעיתונות ידיעה כי משלחת של נכבדי העיר התייצבה בחשיג' טון וביקשה מבית-הדין העליון של ארצות-הברית לאסור על פעילותו של מועדון השקרנים "היות והיא משחיתה את הנוער".

תוכן הידיעה נראה חשוד במקצה, והולט וחבריו מיהרו לערוך חקירה פרטית קטנה. ואכן, במהרה הוברר כי ההודעה לעיתונות היתה ציוב בלתי מוצלח של אחד מחברי המועדון. אותו חבר לא זכה כמיבן בתואר האליפות.

אחת הציובתאות החביבים ביותר על הולט נוצר בפנסילבניה: "אצלנו בבית יש שעון קיר עתיק. הוא עתיק עד כדי כך שהצל של המטוטלת שלו קודח חור בקיר".

לפני שנים מספר זכה הכהן הפרוטסטנטי, ארתור קירק בתואר האליפות, על ציוב, שהיה מיקודש לאבטיחים: "גבעולי האבטיחים שלי צמחו במהירות גדולה עד כדי כך, שהם גררו את האבטיחים על פני הקרקע ופוצצו אותם".

בשנות המלחמה היה הדואר של מועדון השקרנים גדול ביותר. בשנת 1942 שלח חייל אלמוני את השקר הקצר ביותר בתולדות ה-מועדון: "אני אורב את היטלר!" בשנת 1944 ניתן תואר האליפות לסרן ה. הארין מחיל האספקה האמריקאי, שכתב: "כתבתם לנערה שלי וביקשתי ממנה לגשת לבית-חרושת לירקות מייבשים ולהיכנס לתוך ה-מכונה. היא מילאה את בקשתי ויובשה כהרף עין. לאחר מכן הוציאה אותה אליה מן ה-מכונה, הכניסה אותה למעטפה ושלחה אותה אלי. כאשר הגיעה הנערה אלי, שפכתי עליה הבית מלאה מים עד אשר חזרה לממדיה ה-רגילים. עכשיו היא נמצאת אצלי".

רק לאחר המלחמה נתגלה כי היה כאן ציוב כפיל: סרן הארין היה חיילת חמודה. ואחרון אחרון חביב: הציובתאות הטריים ביותר: לפני חודש הגיע ממדינת אוקלאהומה המכתב הבא: "בעת משחק ביליארד שמתחיל את הכדור מתחת ליתוש במהירות כה גדולה, עד כי היתוש המסכן נפל ושבר את מר-פקתו. מכתב שני הגיע ממדינת קאנזאס: "אני לוכד עכברים בדרך מיוחדת במינה. אני מציב מדחום, מניח גוש קרח מעליו ר-חתיבת גבינה מתחתיו. העכבר נמשך אל הגבינה, והכספית המתקררת נופלת עליו ויהי-רגת אותו".

לעתים מכיל הדואר של מועדון הציובתאים גם מכתבים רציניים יותר. לאחרונה הגיע מכתב מן הפאנאטאון: הולט הוזמן להרצות לפני יחידה אמריקאית באלאסקה. הוא הגיע למקום במטוס, עלה לבמה בשקט, אחר-נפנה אל מפקד המחנה ושג: "המפקד, רבי-ציובתאים אוטיס הולט עו-מד לשירותך!".

כל קוראי העולם הזה, המעוניינים להשתתף בתחרות על אליפות הציובתאות הישראלית, יכולים להעביר את פרידמינום למערכת תוך ששת השבועות הקרובים. יצירות אלו יהיו הציובתאות הישראליות ושני סגנון יועברו לבורלינגטון, יקחו חלק בתחרות הבינלאומית, שתיערך בסוף דצמבר 1955. עסקני המלגות משהן דא יובדו והשתתף בתחרות זו.

דובים גדולים. בידו היו רק רובה, כדור אחד וסכין ציידים. אולם הוא לא אמר נואש. הוא נעץ את הסכין באזמה וירה בה. הלהב החזחך את הכדור לשתיים, וכל מחצית-כדור הרגה דוב אחד.

הלוייתן הפיל אותי

בין הפונים אל מועדון השקרנים הבורלינגטוני צויים לא רק מתעבדאמת, אלא גם אני שים הנתונים במכונתה וזקוקים לעצה. אחד מהם היה ראלף ריצ'י, מי שהיה טייס בחיל-האוויר האמריקאי. ריצ'י נקלע לאחת ההרפתקות המזרות ביותר של המלחמה. אולם איש לא האמין באמינות סיפוריו. כתב הוא לאוטיס הולט: "באחד הקרבות ניזוק מטוסי קשה ונאלצתי לשרך את דרכי מעל לים. פתאום הבחנתי בגוש כהה שנראה כצוללת גר-מנית. צללתי לעבר הגוש ופתחתי באש מכר-נותיריה. רק אז הבחנתי כי לא היה זה כלל שיט, אלא לחיתן גדול. אבל כבר אז חרתי את המועד: הלחייתן הנרגז שלה בי-סילון מים, הציף את המניע האחרון של מטוסי ואלץ אותי לנחות נחיתת-אונס בים. פירושו של דבר שהנייט היחיד בעולם, אשר הופל עליי לחייתן".

בעת המלחמה מלא מועדון השקרנים תפיד קיד חשוב במנגנון-התעמולה האמריקאי. באחד הימים התקשרו נציגי הממשלה עם הולט וביקשו ממנו להעניק אות-הצטיינות מיוחדת לשירות-התעמולה הנאצי, יוסף גבלס, לרגל יום-הולדתו ה-45. אוטיס הולט ושקרניו מילאו את המוטל עליהם בהתלהבות: "הקיימו פסל גדול של גבלס ועטרו אותו באות-הצטיינות ענקי, מעוטרים בסמל הצלב הכפול * — סמל שקרני כל הדורות. נוסף על אות-ההצטיינות העניק המועדון לגבלס גם את התואר הראשון-בלעדיו של גדול השקרנים המקצועיים".

ציוב מוצלח

למעשה נוצר מועדון השקרנים הבורלינגטוני ני כתוצאה מציוב מוצלח. בשנת 1929 החליטו שני עיתונאים צעירים, יושבי בורל-לינגטון, איטיס הולט ואחד מחבריו, למתוח את קהל הקוראים, פירסמו בעמוד הראשון של עיתונם כותרת סואנת: "בני בורלינגטון מתכנסים מדי שנה בשנה, בראשון לינואר, לבחור בגדול שקרני-העיר". סוכנויות-הידרעות פרסמו את הרישימה בכל ארצות-הברית. תחילה דומה היה כי הציוב לא עשה רושם על איש. אולם ככל שקרב הראשון לינואר, גבר זרם המכתבים לבורלינגטון. לנוכח מבול הבקשות להשתתפות באליפות השקרנים, לא היתה להולט ברירה: הוא ייסד את מועדון-השקרנים. חברתו העיתונאי הפך למציאות.

בשנת 1934, כאשר פנו ציובתאי בורלינגטון * הסמל נולד מאמנתם של בני ימי הביניים כי הצלבת אצבעות-הידיים לאחר בשעת שבעה, פוטרת אותם מן ההכרח להי-שבע שבועת אמת.

שנה נשלחה לארצות-הברית משאנחאי מע-טפה, אשר נשאה רק ארבע מילים: "לכבוד גדול ציובתאי העולם". פקיד הדואר הא-מריקאיים לא היססו הרבה, העבירו את המכתב לבורלינגטון.

לפני עשר שנים שימש מועדון השקרנים נקודת מוקד של פולמוס ער. סוכנות ה-ידיעות אטושייטד פרס גילתה עובדה מסת-יה: מדינת אלבאמה היתה היחידה באר-צות-הברית, שלא יוצגה במועדון השקרנים, כתב אחד מעיתונאי אלבאמה, איהה קוק: "מובן מאליו שאצלנו באלבאמה אין אף שקרן אחד". נשיא המועדון, אוטיס הולט, הגיב במהירות, העניק לקוק חברות כבוד במועדון לכל ימי-חיו.

האנשים הישרים בעולם

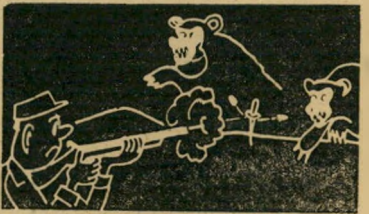
"אנו האנשים הישרים ביותר בעולם", אימר קוק בגאחה, "מבינים אתם, כל אדם משקר. אבל אנחנו היחידים שמודים בכך".

שערי המועדון הבורלינגטוני פתוחים בפני כל אדם, ללא הבדל גיל, מין, גזע, דת, או רמת השכלה. ההשתתפות באליפות העולם של הציובתאים אסורה רק על עסקני מפ-לגות וצירי פרלמנטים: "כל חברינו הם רק חובבים. אין אנו מעוניינים בעל-רמק-צוע".

מרבית חברי המועדון הם, בינתיים, אמרי-קאים. אולם בשנה האחרונה תפסו היפאנים מקום חשוב בין שורות שונאי האמת. תחי-לה היה אוטיס הולט בטוח כי אין-בעולם כר-לו שקרנים גדולים משקרני ארצות-הברית. אולם לפני שנים מספר, כאשר הגיעו אליו ידיעות על כמה שקרנים מצויינים, השוכנים במחוזותיה הנידחים של קאנאדה, מיהר-לל-בוש בגדי זיג פאטו ולצאת צפונה.

מסעו של אוטיס הולט לקאנאדה הוכתר בהצלחה בלתי-רגילה. הוא הביא אתו לבורלינגטון גטון פנקס עבה, גודש ציובתאית בלתי-רגילים. והנה אחדים מהם:

● להקה גדולה של אדווי בר נחתה על הקרח של אחד מאגמי קנדה. פתע עבר גל קור על-פני האוויר והאזנים דבקו אל הקרח. אולם מנהיג הלהקה הרגיע אותם

וציחה עליהם לנופף בכנפיהם בקצב אחיד. תוצאת ניפנוף הכנפיים האויר: הלהקה הצליחה להתרומם ולהרים איתה את כל הא-גם, כאשר נעו האזנים דרומה, נתקלו בגל-חום, שהמיס את האגם והורידו אותו, כי-דמות שיטפון גדול, על פני מדינת אוהיו.

● אחד מאיכרי מחוז אנטאריו, קאנאדה, סיפר כי החרגולים, אשר נחתו בחוותו, זללו את שני סוסי תוך דקות מספרות. אחר-החלו החרגולים הענקיים לשחק בקלפים, כדי לקבוע מי מהם יאכל גם את הריתמה.

"באחד מלילות הקיץ החמים חזרתי הביתה ושכבתי לישון. פתאום שמעתי את הדלת נפתחת. תחילה חשבתי שאחד משכני לאחר בא לישון. אבל כאשר שלחתי את מבטי לעבר הדלת: ראיתי לפני שני יתושים. גובהו של כל יתוש היה למעלה ממטר ושמונים. סומרתי אל מקומי מרוב פחד והתבוננתי בעיניים קרועות לרחחה במפלצות הקרבות אל מיטתי."

"אחד היתושים פתח ואמר: שמע, חבריקי, הנזול את הברנש הזה כאן, או נגרור אותו הביתה?"

היתוש השני היררה מעט, אחר השיב: לא! מוטב שנאכל אותו כאן, אם נביא איתו הביתה; יבואו היתושים הגדולים ויגזלוהו מדינו."

גטון, המטכ"ל של ציובתאי העולם כולו. אמנות הציובתאות נוצרה עוד באותו יום מר ונמה, בו טעמי אדם וחתה מפרי עץ הדעת. אולם רק לפני 25 שנה החלו בני האדם להתגאות בשקריהם ונאחזו באידיאל של "שקרני כל העולם, התאחדו!" התוצאה: מועדון השקרנים הבורלינגטוני, המקיף כיום למעלה מ-100 אלף שונאי אמת, בני 53 מדינות שונות. הגינטלמנים הכבודים המשתייכים על המועדון סבורים כי כל בני אנוש נולדו כשקרנים שחיי-זכויות — וככל שגדול ה-שקר, כך גדול כבוד בעליו. והרי כמה דוגמות מיצירותיהם האלמותיות:

"הזאבים הקיפו אותי מכל עבר. המחסנית שלי היתה ריקה. לחיי נשקפה סכנה חמ-רה. אולם במהרה מצאתי מוצא: תלשתי את אגלי הנועה הקרה מעל מצחי. תחבתי אותם לתוך הרובה ופתחתי באש."

או: "אצלנו בבית דגים דגים בשיטה מיוחדת במינה. אנו יוצקים לתוך הנהר בקבוק של תרופה נגד קרחת. מיבן מאליו שהתרופה מצמיחה לכל הדגים זקן ארוך. לאחר מכן אנו רק צורכים להעמיד על החוף כיסא-פסרים ולצעוק: מי בתור?"

יהלומים מזוייפים

מדי שנה בשנה עובר צחת השופטים של המועדון הבורלינגטוני על עשרות אלפי סר-פורים קצרים דומים, כדי לבחור באלוף ה-ציובתאים. הבחירות נערכות בסוף דצמבר, וערב ראש השנה האזרחית מעבירות סוכנ-יות-הידיעות את שמו של האלוף החדש לכל רחבי העולם. האלוף עצמו מקבל אות-ה-ציובתאית, בדמות נבל קטן, משופץ יהלומים. היהלומים הם, כמובן, מזוייפים. ארכיוני-המכתבים הגדולים של המועדון מי-כילים כמה וכמה יצירות מוררות. לפני כי